

Lange) behandlede rigtig grundigt, Spørgsmaalet, om Staten har Raad til at gennemføre denne Lov. For det første er det nu ikke saa store Penge, det drejer sig om, og for det andet har det ærede 10de Medlem for Hovedstaden Ret i, at naar nu de forskellige ekstraordinære Foranstaltninger, som Indenrigsministeriet i disse Aar har krævet Penge til, hører op, bliver der Midler tilovers. Men ganske bortset derfra maa jeg i enhver Henseende give det ærede 10de Medlem for Hovedstaden Ret i, at denne Lov er noget, som vi maa have gennemført, og en Foranstaltning, som kun vil virke til Gavn for Landet i enhver Henseende uanset det Pengebeløb, den koster.

Jeg vil altsaa gerne paa mit Partis Vegne indtrængende anbefale det Udvalg, der bliver nedsat, at arbejde baade grundigt og hurtigt paa dette Forslag, saa vi om muligt i denne Samling kunde faa det gennemført.

Johannes Lou: Venstres Ordfører nævnedet et Princip i den sociale Lovgivning, som han kaldte Venstres Princip, det var Princippet Hjælp til Selvhjælp. Det glæder mig, at Venstre nu hævder dette Princip som et, der tilhører dem; Venstre har ikke altid hævdet dette Princip, men vi hilser med Glæde, at det nu slutter sig til det.

Forslaget om Forandringer i Sygekasselovgivningen er et Forslag, der udelukkende hviler paa Hjælp til Selvhjælp, medens det her foreliggende Forslag udelukkende hviler paa Forsørgelsesprincippet; det er et demokratisk Princip, som vi paa Forhaand maa tage den mest afgørende Afstand fra, idet vi i hvert enkelt givet Tilfælde maa undersøge, om det her er nødvendigt at følge det. Der er selvfølgelig en Væsnerskel mellem Socialdemokratiets Opfattelse af den sociale Lovgivning og vor. Vi kan ikke erkende, at det alene er Statens Pligt at værne det ufødte Barn, at sørge for gode Skoler og god Mad, at værne Ungdommen og sørge for Alderdommen; vi maa bort fra hele dette Princip, der tager al Selvopholdelsesdrift bort, vi maa kræve, at Samfundet ikke bliver en Forsørgelsesanstalt for alt og alle. Vi mener, at det er enhver Pligt at sørge for at kunne hjælpe sig, naar onde Tider kommer ind over ham, ligesom det selvfølgelig er Lovgivningens Ret og Pligt paa bedst mulig Maade at fremme Initiativet til virkelig at kunne sørge for sig selv og, hvor der er Tale om Hjælp, at følge Princippet Hjælp til Selvhjælp.

Et andet Princip, der for konservativ Tankegang har stor Anseelse, er det private Initiativ, det personlige Initiativs Princip. Dette Princip er i allerhøjeste Grad kommet til Anvendelse overfor vore syge. Tænk paa vore epileptiske syge; Forholdet er endnu det, at alle Epileptikere udelukkende hjælpes ved privat Initiativ. Tænk paa vore vanføre, vore blinde og vore døvstumme, overalt er det det private Initiativ, der fra først af har taget sig af Hjælpen og paa den Maade efterhaanden har vakt Interessen i videre Kredse; først naar det private Initiativ har vakt Interessen og hjulpet Sagen frem, har der været Tale om at føre Sagen igennem i dens fulde Omfang.

Saaledes er det ogsaa gaaet paa det Omraade, dette Lovforslag beskæftiger sig med. Den Opgave, hvis Løsning vi her staaer overfor, er at skaffe vore Arbejdsinvalidere den fornødne Hjælp. Af de ærede foregaaende Talere er der stadig henvist til det Arbejde, der ligger til Grund for hele denne Lovgivning, det Kommissionsarbejde, der tog saa lang Tid. I denne Kommission blev Alderdomsloven og Invalidere Lovloven knyttet nær til hinanden, ud fra det Princip, at naar man vilde støtte de gamle, var det ikke saa meget af Hensyn til den opnaaede Alder som af Hensyn til den ved Alderen opstaaende Invaliditet. Fra dette Synspunkt vil der være en vis Rimelighed i at knytte Alderdomsloven og Invalidere Lovloven sammen, og det kan ogsaa godt være, at Løsningen af hele dette Spørgsmaal maa søges ad den Vej; men jeg maa ligesom den ærede Ordfører for Venstre sige, at man ogsaa kunde tænke sig at opnaa en rationel Ordning ved at knytte Invalidere Lovloven og Sygekasseloven sammen. Vi fra vor Side skal i alt Fald gøre, hvad vi formaar, for at faa det bedst mulige ud af det her foreliggende Lovforslag.

Imidlertid maa jeg sige, at den Sorgløshed, den højtærede Minister i sine Bemærkninger til Lovforslaget, Tillæg A. Sp. 3653, giver Udtryk, idet han siger, at Indtræden af Invaliditet for den enkelte normalt vil staa som en fjernere liggende Mulighed, staa i absolut og skarp Modstrid med, hvad Ministeren sagde, da han forelagde Lovforslaget. Thi i Tidenden Sp. 1908 staaer der i Referatet af den højtærede Ministers Tale: „Denne Reform har længe været savnet. I store Dele af Befolkningen har man utaalmodig spurgt efter en saadan Reform“, og Sp. 1914 er der Tale om, hvorledes denne Lovgivning